

O P E N B A R E B I J E E N K O M S T

A N T W E R P E N 1 6 F E B R A U R I 1 9 6 6

OCCULTE MOGELIJKHEDEN EN WERKINGEN.

Ik wil allereerst wijzen op het feit dat het occultisme niet, zoals men wel eens meent, verbonden is met alleen maar geheimen van een andere wereld. Occultisme is in wezen een vorm van psychische wetenschap, waarbij dus ook vele, meer fysieke factoren een rol gaan spelen. Belangrijk kan daarbij bv. zijn het eigen voorstellingsvermogen, de eigen wil, en bovenal ook de eigen inzichten en kennis. Bv. Het is misschien mogelijk om een astraal beeld te verdichten en zo een verschijning te veroorzaken van een voorwerp of een persoon. Maar om dit te kunnen doen, moet je toch wel een behoorlijk inzicht hebben in alles wat erbij behoort. Wanneer U een kleed wilt weergeven, dan zult U de vezel moeten kennen. U zult moeten weten hoe dat samenligt, welke figuur in het weefsel optreedt, anders kunt U dit eenvoudigweg niet creëren. Het voorstellingsvermogen van de doorsneemens is onvoldoende geoefend en wij zien dan ook in de meeste gevallen dat men de details niet voor zich kan realiseren. Daar elk beeld en een groot gedeelte van wat wij occulte verschijnselen noemen echter uit details is opgebouwd, ongeveer als een mozaïkvoorstelling uit kleine samenpassende delen is opgebouwd, zal men het verlangde niet of bijna niet kunnen bereiken.

Wanneer wij dus zeggen voorstellingsvermogen dan moeten wij in het occultisme daaronder ook verstaan een zekere kennis. Dan komt de vraag wat is de meest werkzame faktor? De astrale wereld is met die van de mens zeer verwant. Wij kunnen zeggen dat naast de onmiddellijke lichamelijke uitstralingen van de mens, in zijn aura de astrale factoren een zeer grote rol spelen, want ook het levenslichaam kan zich in de astrale sfeer dus manifesteren en bekleden. Wij zien daarnaast dat het geestelijk element dat van de mens uitstraalt, als een weerkaatsing van zijn groter ik, eigenlijk onbeheerst en onbeheersbaar zien optreden. U kunt het zich misschien zo voorstellen: ik maak schaduwbeelden op een wit doek, dat is mijn scheppende werking. Ik heb nodig het doek, dat is mijn voorstellingsvermogen en eventueel de wereld. Ik heb dan verder nodig de beelden die ik in mij creëer, de hand of de stukjes waarmee ik het schaduwbeeld op het doek breng en ik heb nodig het licht. Maar nu zit tussen dat licht, dat de innerlijke kracht is, en mijn projectie een schijf met verschillende kleuren glas. Deze schijf kan ik niet zelf bedienen, zij is door een ander deel van mijn wezen, zeg een helper, geheel beheerst, dan kan de kleur waarin het tafereel wordt geprojecteerd, dus plotseling en zonder mijn willen of medeweten, veranderen van blauw in rood, van rood in geel of wit. De geest zelf, het grotere ik, omvat een groot aantal eigenschappen en die eigenschappen kunnen niet allen en gelijktijdig in de stof geprojecteerd zijn. Er wordt dus altijd een deel van het ware ego geprojecteerd en meestal in de vorm van eigenschappen van het ware ik, die het meest verwant zijn met de toestand waarin het stoffelijk voertuig zich bevindt.

Dan zal een voor mij niet kenbare verandering in de materie gepaard kunnen gaan met het optreden van een totaal ander deel van mijn ware ik binnen het lichaam. De geestelijke delen van de aura kunnen hun kleur en werking vaak wisselen, zonder dat het materieel bewustzijn, het redelijk bewustzijn van de mens daar ook maar enige invloed op kan uitoefenen.

U ziet dus wel dat wij ons zullen moeten beperken wanneer het gaat om het ego, de uitstraling en de gedachtenkracht tot datgene wat onmiddellijk verwant is en binnen de beheersing van de redelijk bewuste mens kan vallen. Dat is in de eerste plaats dus de direkte lichaamsuitstraling die voor een groot gedeelte beheerst zou kunnen worden, ook al gebeurt het meestal niet, terwijl we daarnaast hebben de astrale sfeer die op zich weer een groot aantal vreemde mogelijkheden heeft. Die astrale sfeer moet U zich voorstellen als een ruimte waarin fijne materie is, desnoods ijzervijlsel. Wanneer ik een wil, een beeld produceer dan is dat als een magneet waardoor dat ijzervijlsel in de lijnen van een magnetisch veld wordt getrokken. Meerdere magneten kunnen dus meerder patronen gelijktijdig maken in hetzelfde ijzervijlsel. Zij kunnen zelfs patronen veroorzaken die in elkaar overgaan. Zo kan het wilsvermogen van de mens plus zijn uitstraling op astraal vlak daar vormen en verschijnselen veroorzaken, maar ook krachten. De behoefte om iets tot stand te brengen kan wel betekenen dat wij een indruk maken op die astrale wereld, maar wanneer die indruk niet bevoertuigd wordt dus niet een vorm krijgt, waarmee een verwezenlijking van het verlangen mogelijk is, bereiken we nog niets. We moeten dus wel degelijk een astrale vorm creëren die fijn materieel kan worden genoemd, die in kan grijpen ook in de normale materie, wanneer het nodig is, en die daarnaast dus door ons voorzien wordt van werktuigen en middelen die die vorm eventueel nodig heeft om de taak te vervullen. Maar we zijn natuurlijk niet alleen. Ik als geest kan in die astrale wereld werken. U als mens kunt dit ook. Een geest uit willekeurig welke sfeer kan dat, wanneer een voldoende sterk beeld aanwezig is en een voldoende sterke wil, zich in die astrale sfeer eveneens een beeld vormen. En deze beelden kunnen elkaar beïnvloeden. Je zou kunnen zeggen dat het een kwestie is van telefoons. Je hebt een telefoonverbinding met die astrale wereld en de aarde, de stoffelijke wereld. Wanneer ik handig manipuleer dan kan ik in beide gevallen eerst de astrale sfeer opbellen de hoorns tegen elkaar leggen, zodat steeds het spreekgedeelte tegen de luisterschelp ligt en omgekeerd en hierdoor is een direkt contact met die andere sfeer mogelijk geworden.

Voor eens mens geldt dus ook voor het occultisme de astrale sfeer is de mogelijkheid tot verbinding met alle sferen, mits wij dus eerst het beeld astraal opbouwen. Een direkt contact met andere sferen dan de astrale, kan alleen bereikt worden wanneer een deel van het eigen ik, verbonden is met het lichaam, dus een eigenschap van het ego die op dit moment in het lichaam geuit wordt en welke ook in die andere sfeer actief is, of bewust actief kan zijn. Voor de rest is dus die mogelijkheid beperkt.

U zult begrijpen dat U hieruit een aantal regels kunt gaan putten:

1. Wanneer ik een voorstelling bouw in mijn eigen wezen, totdat deze in details perfect is, heb ik voor mijzelf een werkelijkheid geschapen die zelfs, zonder mijn willen, resulteert in

3.

het ontstaan van de voorstelling of vorm in de astrale sfeer, in de omgeving van mijn astraal voertuig.

2. De kracht waarmee een dergelijk astrale vorm actief zal zijn is afhankelijk van de wilskracht die ik daarin bewust projekteer.
3. De vorm zal in stand blijven tot de door mij daarin gelegde energie en voorstelling ten gronde zijn gegaan of verbruikt.
4. Wij kunnen via de astrale sfeer een ongelimiteerde kontakt krijgen met alle vormkennende sferen en zo tot een uitwisseling komen, ook met voor ons op andere wijze onbereikbare gebieden van bestaan.

Voor het okkultisme is dat dan ook eigenlijk het begin. Nu moeten we proberen de zaak ook nog eens anders te bekijken. Wanneer een persoon in harmonie is met een ander wezen, zal een uitwisseling van beelden en gedachten en krachten mogelijk worden. Het is een soort axioma. Wanneer ik via mijn voorstellingsvermogen en de astrale sfeer, kontakt krijg met een andere wereld en eventueel een daar levende entiteit, dan is het mogelijk via dit astrale beeld het kontakt op te bouwen tot een harmonie, de astrale tussenschakel wordt overbodig en een direkte uitwisseling van krachten kan plaats vinden. Dit heeft het voordeel dat ik dus niet meer de concentratie nodig heb die in de astrale wereld nu eenmaal noodzakelijk is wanneer je een beeld opbouwt.

Dan zeggen we: een volledige harmonie kan een mens op aarde alleen bereiken met sferen die zelf nog in vorm leven. Een harmonie met een hogere wereld is voor een groot gedeelte afhankelijk van de eigen geestelijke factoren, die op dit moment in de materie hun uiting vinden. Dat klinkt allemaal een beetje als pseudo-mystiek gebazel, of misschien als een interessant wetenschappelijk betoogje, waar echter geen wetenschap achter staat. Daarom moeten we juist voor dit okkultisme, dus eerst terug naar de psyche van de mens.

Daarbij kunnen we weer gaan zeggen: het menselijk denken is te delen in bewustzijn, onderbewustzijn en bovenbewuste invloeden. Niet belangrijk. Het onderbewustzijn bevat een totaal deel van een totaal van details, van delen van voorstellingen die niet bewust herinnerd worden. De associaties tussen bewustzijn en onderbewustzijn kan niet door ons beïnvloed worden, maar door onze emotionele aard. Het bovenbewustzijn wordt beïnvloed door onze eigen instelling en wij kunnen wel selektief daaruit plukken. Dat is een beeld wat U meer hebt gehoord.

Nu gaan we kijken wat ik kan doen, en dan zeg ik:

1. De voorstelling kan ik bouwen aan de hand van mijn stoffelijk besef. Ik moet daarom stoffelijk leren waarnemen. Wanneer ik ziekte wil genezen bv. kan ik dit spontaan doen, met het inschakelen van een hogere kracht, het zal mij ook dan misschien wel eens gelukken. Bezit ik echter een voldoende anatomische kennis, kennis van het menselijk lichaam en zijn werkingen om mijn voorstelling van de afwijking te concretiseren, er dus een voorstelling aan te verbinden, dan zal ik gericht werken en ik zal vaak via een astraal beeld een direkte inwerking op bv. een ziek orgaan tot standbrengen. Ik zal langs deze weg behoefteelementen en tekorten in het menselijk lichaam van een ander af kunnen lezen, die ik dus bij het normaal gewoon werken met de kracht van het licht of het Goddelijke, niet, of niet volledig kan herkennen. Anders gezegd. Wanneer ik

overga tot een genezing die gebaseerd is op die waarneming plus de kennis dan zal ik ook in staat zijn om eene genezing met geestelijke en andere middelen langs de snelste weg tot stand te brengen. Ik zal eveneens beter dan in het eerste geval beseffen, in hoeverre mijn mogelijkheden reiken en in hoeverre ik dus tekort zal schieten ten aanzien van het proces waarin ik probeer iets in te veranderen.

Elke mens heeft in zijn denken wat men noemt de trigger gedachte. Je zou dus zeggen de haan of de pal die omgelegd moet worden om een bepaald effect te bereiken. U heeft het misschien wel eens meegemaakt, er valt een woord en opeens begint U zich iets te herinneren. Het kan een grap zijn, een gebeurtenis uit uw verleden, een levendige voorstelling van iets wat U hebt gezien. De zgz. triggers zullen we dus een beetje moeten leren kennen. Welke beelden, welke akties, welke geluiden, welke gebeurtenissen, brengen voor ons een plotseling opwellen van herinneren, van beelden en dergelijke teweeg. De kennis van deze eenvoudige, vaak heel simpele woorden en beelden maken het ons mogelijk om in onszelf, uit het onderbewustzijn, bepaalde kennis te wekken en voorstellingen te wekken die wij bewust nimmer zo volledig en zo concreet kunnen herscheppen.

De mens doet dit meestal niet bewust. Wanneer hij op een gegeven ogenblik redelijk helemaal doodgeslagen is, wij kunnen ons dat voorstellen als gevolg van een ernstige chock bv. bij een ongeluk, dan komen dus die onderbewuste waarden ongeremd en vaak ook ongelimiteerd tot uiting. Wat zien we, wanneer dan een zekere beheersing wordt herwonnen, zonder dat het contact met het onderbewuste geheel verbroken is, ontstaan bijzondere gaven bv. zien in tijd, toekomst, helderziendheid, waarbij men andere sferen of wezens kan waarnemen, helderhorendheid enz. Er is dan een overgevoeligheid, waarbij in feite de mogelijke referentie, het zich wreden tot en antwoord krijgen uit het onderbewustzijn een zeer grote rol speelt. Daarom moet je in die menselijke psyche dus wel degelijk zoeken naar datgene wat je onderbewustzijn aktiveert. Heb je dit ook tot stand gebracht, dan zien we een nieuwe moeilijkheid rijzen.

Een mens heeft de neiging om maar een werkelijkheid gelijktijdig te aanvaarden. Wij zien dat iemand die bepaalde feiten zoekt, blind is voor andere feiten die toch feitelijk voor hem belangrijk zijn. Op dezelfde manier kan ons zoeken dus een zekere blindheid veroorzaken. Een voortdurend leven in dit contact, in deze instelling, zou voor de doorsneemens ten opzichte van zijn stoffelijk bestaan onaangenaamheden baren en misschien fataal zijn. Daarom moet men leren de werelden te wisselen. Maar je kunt de functies van dit onderbewustzijn a.h.w. versterken. Een zekere concentratie zal daar vaak bij kunnen helpen, vooral wanneer wij van de juiste trigger gebruik maken. Aan de andere kant kunnen wij leren de invloeden uit het onderbewustzijn te onderdrukken. Wij kunnen ze nooit geheel stop zetten. Maar we kunnen ze wel aanmerkelijk minder sterk maken, zijn beïnvloeden ons dan niet meer zo sterk. Je kunt leven in de wereld waarin je de voorstelling bouwt, waarin je creëert, en daarnaast in je eigen wereld. Zolang die twee werelden teveel ineenvloeden, zullen wij zien dat hetgeen geestelijk en astraal wordt gedaan, betaald moet worden in de materie. Omgekeerd zul je zien dat je in de materie kunt betalen voor iets wat astraal gebeurt. Dit is magie. En in vele gevallen dus nigromantie of de werkelijke zwarte kunst. We hebben daarvoor

geen belangstelling. Je moet alleen weten dat het bestaat. Wat kan ik dus doen om een zekere macht uit te oefenen, altijd dus ten goede. Dat gaan we weer in een paar punten zeggen:

1. Ik moet leren welke herinneringsbeelden voor mij scherp te wekken zijn. En ook welke sleutels er dus zijn om die dingen te wekken, om ze naar voren te brengen. En daarvan zal ik gebruik moeten maken.
2. Ik kan dan pas handelend optreden, wanneer een overeenstemming bestaat tussen wat ik aan herinnering of waarnemingsbeeld uit het onderbewustzijn kan noemen en datgene wat ik wil bereiken. Bv. U wilt iemand genezen van een gebroken arm, dan moet U zich dus niet met een herinnering bezighouden van iemand die maagstoornissen had. Dat beeld is niet toepasselijk. Maar heb ik ergens anders het idee van een gebroken bot, gebroken ledematen dan kan ik dat gebruiken als handleiding, kan ik daarvan uitgaan.
3. Wanneer ik mijn wil richt op het beeld en zo a.h.w. projekteer en werkelijk maak ik mijn eigen wereld, zij het voor anderen misschien onzichtbaar, dan zal ik hierdoor in een ander, via het astrale, alle werkingen en wijzigingen kunnen projekteren, die ik mij voor kan stellen in het opgewekte herinneringsbeeld en die voor de ander nog aanvaardbaar en harmonisch zouden zijn. Is onze proefpersoon dus niet harmonisch met het geprojecteerde beeld dan is er geen contact en dan is er ook geen werking.
4. Al datgene wat ik, via de astrale wereld verkrijg, wordt dus gewekt via beelden die ik zelf uitzend. Door selectie van de uitgezonden beelden kan het voor mij waarneembare antwoord uit, of via, de astrale sfeer eveneens bepaald worden. Dan ben je dus nog niet bewust in die astrale sfeer, het gaat hier alleen om een projectie. Daarmee behoeft je je niet te vereenzelvigen. In het geval van een projectie dus, die niet beleefd wordt, zullen alle harmonische verschijnselen en harmonische contacten, voortkomen uit initiatieven van anderen, niet vanuit eigen initiatief. Ook dat zult U begrijpen daar U niet voldoende bewust bent in die astrale wereld, om uit te zoeken wie met U harmonisch is of wat met U harmonisch is, zult U een contact altijd moeten verwachten, maar U kunt het niet zelf bepalen.
5. Alle beelden indrukken en krachten die vanuit de astrale wereld ontvangen worden, zullen eveneens optreden als prikkels in de herinnering. Vanuit het onderbewustzijn ontstaat een komposief beeld, opgebouwd uit eigen herinneringen waarin de samenvoeging wel, maar de details van de beelden op zich, vaak niet belangrijk zullen zijn. Vb. Ik ontvang een beeld over een brand en nu heb ik wel eens een brand gezien. Ik zie dus een huis branden, zoals ik dat gewend ben. Ik zie verder dat een redding plaats kan vinden en niet op de juiste wijze plaats vindt. Ook dit is ontleend aan beelden die ik misschien in een cinema weleens gezien heb. Dan staat niet vast dat het huis, zoals ik het zie, zal branden. Ook staat niet vast dat de reddingsprocedure zal verlopen zoals ik ze heb gezien. Wat wel vaststaat is dat ik in contact kom met een brand en dat de fout, die ik heb gezien, niet de procedure maar wel de fout zal bestaan. Wanneer ik dus gezien heb dat men iemand te laat ontdekt heeft, dan behoeft ik niet aan te nemen dat dit op precies dezelfde manier zal gebeuren, maar wel moet ik

aannemen dat iets of iemand van het hoogste belang vergeten is, en dat de vraag of men iets vergeten heeft in vele gevallen al voldoende zal zijn om het bewustzijn daarvan te doen ontstaan

Dan kom ik tot het volgend beeld. Nu moeten we ons voorstellen dat de geest dus inwerkt op het ego. Nu heb ik al gezegd dat delen van het grote ik, achtereenvolgens maar nimmer volledig gelijktijdig in het materiële ik geprojecteerd zijn. Dat houdt in dat de geestelijke instelling, de harmonische mogelijkheden en waarden in korte tijd vaak aanmerkelijk zal veranderen. Daarom geldt in het occultisme: Het is nimmer met zekerheid te zeggen dat gelijke procedures te alle tijde gelijke resultaten zullen geven. Wel is met zekerheid te stellen dat een procedure die eenmaal resultaat had, resultaten levert, de geaardheid daarvan echter is niet te bepalen. En ook dat moet U goed onthouden. Daar echter de instelling en de aktiviteit van het eigen wezen voor een groot gedeelte van belang is, voor het deel van het groter ego dat zich ook openbaart in de stof, kan worden gezegd, door een juiste stoffelijke voorbereiding, bij voorkeur van een wat langere duur, denk hierbij aan een voorbereiding die tot 9 dagen kan duren, dan kunnen wij hierdoor dus een afstemming bereiken van het eigen stoffelijk ego, waardoor de resultaten, die wij occult willen bereiken, met grotere zekerheid beheerst kunnen worden. Dat is dus ook weer een heel verhaal.

Wanneer je een bepaald iets wilt bereiken, zul je dat het beste kunnen bereiken wanneer je dus in harmonie bent daarmee, dat je verder in harmonie bent met alle krachten die, op hetgeen je bereiken wilt, zouden kunnen zijn afgesteld. Door voor jezelf te handelen naar, te leven naar, te mediteren over de punten die belangrijk zijn bereik je dus snellere grotere en zekerder resultaten.

Er zit in het occultisme een kontakt met geesten. Kunt U een kontakt maken met een geest, ja. Kunt U zich dar realiseren. In 99/100 neen. Wat is hier de oorzaak? De menselijke psyche reageert over het algemeen wel, vanuit het eigen bewustzijn, sterk. Vanuit het onderbewustzijn is deze reactie alleen sterk, wanneer ze instinctief en dus onoverdacht is. Kontakt met de geest, onverschillig op welke wijze, zal dus het beste geschieden wanneer men zichzelf vergeet, wanneer eigen rede, eigen bewuste factoren, geen kritiek gaat uitoefenen op datgene wat in het ik rijst als beeld, wat men verkondigt, wat men waarneemt. En daarom zeggen we:

1. In het occultisme is elke poging om redelijk mee te leven met hetgeen plaats vindt, gelijktijdig de frustratie van ons nogen.
2. In het occultisme wordt het resultaat onredelijk ervaren, beleefd en gekonstateerd en eerst nadat het voltooid is kan het binnen een redelijk raam van referentiën geplaatst worden.
3. Alle krachten die ons vanuit de geest kunnen bereiken, wanneer wij in de stof leven, kunnen inwerken op het geestelijk deel van onze aura. Dit kan alleen aanleiding zijn tot zeer vage gevoelens. Wanneer de inwerking gelijktijdig ook plaats vindt op het astrale deel van eigen uitstraling, dan kan worden gesteld dat de gevoelswaarde sterker en vaak ook meer definitief is, en dat, bij een terzijde stellen van redelijkheid, vage beelden rijzen.

Is eenmaal de invloed sterk op het astrale en alleen daarop gericht, dan zullen wij kunnen zien dat vanuit het onderbewustzijn bepaalde delen van de herinnering worden samengevoegd, er ontstaat

kommunikatie, mededeling. Wil ik dit alles overbrengen naar redelijk vlak, dan gaat mijn eigen redelijke impuls alle ontvangen onderbewuste impulsen overheersen en zal het geheel van de waarneming gestoord zijn. U herinnert zich misschien nog wel een heel aardig vb. hiervan. Heeft U wel eens gehad dat het zo lijkt of precies zo opzij waar je net niet naartoe kijkt, dat je daar iets ziet bewegen of dat er iets is. Zodra U recht ernaartoe kijkt, om te kijken wat het is, is het weg, is er niets. Ik wil niet zeggen dat dat altijd geesten zijn, helemaal niet maar het verschijnsel doet ons een ding konstateren. Zolang we er niet op letteb blijft de indruk aanwezig en vaak lang. Wij kunnen dan die indruk op de duur omschrijven, ze krijgt voor ons een zekere vorm en inhoud. Proberen we er naar te kijken, richten we onze aandacht erop, dan begint een redelijk proces en in dat redelijk proces raken we juist het contact dat we zoeken kwijt. Kunnen geesten van alles doen? Ja. Een mooie vraag, omdat je onder de occultisten, vooral de oosterse, nog wel eens mensen tegenkomt die dus wat zij noemen natuurgeesten als dienaren gebruiken. Nou kun je in de eerste plaats wel zeggen dat het erg lastig is. Je kunt nl. wel bepaalde natuurkrachten dwingen, het zijn een soort entiteiten maar je kunt ze nooit africhten om meer dan één actie. Wanneer je dus bij wijze van spreken iemand van die krachten zou willen dwingen om te schrijven dan is er één nodig om het papier vast te houden, één om te pen te hanteren, één om de letters te vormen en één om te luisteren wat geschreven moet worden. Zo'n betrekkelijk eenvoudige actie vraagt dan de samenwerking van 4 entiteiten. Maar goed, de mogelijkheid bestaat inderdaad om de geest wat te laten doen. En wat is dat?

Denk ik aan de donkerkamerséances die hier in het westen een tijdlang erg populair waren. Hierbij hebben wij niet te maken met een geest die onmiddellijk op de stof inwerkt. Het is weer de levenskracht en een deel van het astraal, van de mensen die aanwezig zijn, welke gebruikt worden als een kontaktpunt. We kunnen dan spreken over fluïdum enz. maar dat zijn alleen maar termen. De hoofdzaak is een deel van uw eigen kracht wordt aan uw beheersing tijdelijk onttrokken en gebruikt door een entiteit, die in wezen dus zich astraal manifesteert. Het zal U duidelijk zijn dat het beheersen van een donkere kamerséance zeer moeilijk is. In wezen zouden er 2 entiteiten moeten zijn nl. de mens, die de noodzakelijke kracht in hoofdzaak geeft, en daarnaast de mens die de leiding geeft, die dus de wilskracht heeft om het geheel der verschijnselen in een bepaalde richting te dwingen of te onderwerpen. Donkerkamerséances met goed resultaat, zijn altijd het produkt van samenwerking tussen verschillende mensen, die gezamenlijk in staat zijn een zekere harmonie met de astrale wereld en de zich daar openbarende entiteiten, te verkrijgen waarvan één in staat is verder, een deel van zijn krachten ter beschikking te stellen en de tweede in staat is om, zonder kritisch te zijn op een redelijke manier, door zijn wil en verlangen de begrenzing van de verschijnselen te bepalen. Het klinkt heel erg ingewikkeld maar U moet begrijpen dat alles op een samenwerking is gebaseerd.

Wanneer ik te maken heb met mediamiciteit bv. dan kan ik dat ook in veel verschillende vormen vinden en in het occultisme wordt ook daarvan heel vaak gebruik gemaakt. We hebben in de eerste plaats de bewuste of onbewuste uitschakeling van eigen wil en weten. We spreken dan over trancetoestanden en in deze trancetoestanden kun je dus iemand hebben, die bewust een contact legt en dan zijn eigen redelijke vermogens uitschakelt, of misschien zelfs zijn

gehele bewustzijn elders projekteert, het bewuste medium. Wij hebben te maken met de persoon die eenvoudig wacht tot iemand hem of haar beroert en in dit geval hebben we te maken met het onbeheerste en meestal ook onbewuste medium. Maar deze trancetoestanden kunnen in zoveel vormen voorkomen, dat dit onderscheid ook kan gelden voor mensen die onder inspiratie werken. Inspiratief werken lijkt sommigen misschien hoofdzakelijk eigen activiteit, maar daar zou men zich in kunnen vergissen. U zult begrijpen dat in dit geval het onderbewustzijn sterk wordt gestimuleerd. Wat je naar voren brengt is ergens van jezelf. Het zijn jouw woorden waarmee de gedachten van een ander worden weergegeven of uitgedrukt. De controle daarover is misschien moeilijk te verkrijgen. Je kunt ten hoogste zeggen: Werkelijk inspiratief spreken, ongeacht in een bewuste of onbewuste toestand, dus verder tot stand gebracht, kenmerkt zich door een zekere verbazing waarmee men eigen woorden volgt en het absolute onbegrip waar men het over zal gaan hebben. In vele gevallen zien wij deze vorm ontstaan wanneer er al een zekere discussie is. Die inspiratie komt nl. het gemakkelijkst tot stand wanneer er een gedachtenvloed vanuit het bewustzijn bestaat, waarin voor de entiteit harmonische waarden aanwezig zijn. Deze kan dan via het onderbewustzijn de zaak gaan moduleren, zonder de innerlijke tegenstand van een spreker of spreekster te overwinnen.

En dan hebben we naast dit betrekkelijk zwaar inspiratief ontvangen, dus ook nog weer de mogelijkheid wat men noemt het licht inspiratief ontvangen, of wel slashes, het zijn dus niet glazen vaten, maar flitsen. Een dergelijke flits kunt U zich het beste zo voorstellen: Iemand praat, hij zegt wanneer je dorstig bent en het is warm, dan moet je drinken, neem dan een pint bier en dan zegt de inspiratie "Haags Bier". Begrijpt U, het is dus een enkel woord een schijnbare aanvulling waardoor het geheel van het gezegde ofwel een bijzondere nadruk krijgt, of vaak in betekenis gewijzigd wordt. Deze vorm van inspiratie wordt meestal niet bewust ervaren en ook niet erkend. Men komt hoogstens na verloop van tijd tot de konklusie dat men een zekere richting in de konversatie of in zijn betoog heeft gelegd, die volgens eigen wil en weten daar niet in gelegd werden. Er is op een vreemde manier iets mis gegaan. Eenzelfde invloed kan de geest hebben op impulshandelingen. Een bewuste handeling van de mens kan de geest nooit beïnvloeden. Maar juist waar het gaat om half bewustehandelingen, gewoonte gebaren ed. is het mogelijk wel een invloed uit te oefenen. Vb. Iemand komt voor een vreemde woning te staan, hij weet dat daar alarm is, er is waarschijnlijk kolendamp. Hij wil dus helpen, maar hij staat voor een gesloten deur. Hij heeft geklopt, gebeld, en staat nu een ogenblik verloren want er is geen antwoord. In een gewoontegebaar grijpt zo iemand naar zijn sleutels kiest een sleutel uit die eigenlijk niet op het slot zou mogen passen, brengt deze zonder het te beseffen in de deur en draait ze open. Hij realiseer zich pas op dat ogenblik dat het eigenlijk krankzinnig is, wat hij doet, maar de deur is open. Dan moet i de zaak zo zien, in het overwegen van "wat moet ik doen" komt het gewoontegebaar dat voor een deur meer voorkomt, het grijpen in een tas of een zak naar een sleutel, dit is een gewoonte, en kan dus gemakkelijk tot stand worden gebracht. Weerstand is er niet, want de situatie is er naar. Wanneer een geest nu ongeveer weet, of voor deze geest zo'n sleutel en een slot harmonisch zijn, dan wordt U gezegd, zet hem erin en wring een beetje. Die geest die brengt een impuls die ook nog normaal is en de sleutel pakt. Het is mogelijk binnen te treden, vanaf dat ogenblik handelt de mens weer bewust.

Samenvattend kan ik zeggen: In het occultisme als geheel, is voor een mens de werking van het onderbewustzijn en de mogelijkheid van de geest om hem via het astrale en onderbewustzijn te beïnvloeden, van hoogste belang. In het redelijk bewustzijn en in het volledig bewust nastreven van iets, ligt minder mogelijkheid tot resultaat dan in een zeker *laissez-faire*, waarbij men zowel zijn eigen instelling bepaald, ev. in het onderbewustzijn bepaalde reacties wekt, maar het verdere eenvoudig overlaat, noem het dan maar aan het toeval.

Vervolgens kunnen we konstateren dat een groot gedeelte van het occultisme in feite psychisme is. Het is het gebuiken van de menselijke psyche, van de menselijke geest met haar vele mogelijkheden en de bezielende kracht van de mens. Zover als eigen denken en bewustzijn reikt, is een handelen daarmee mogelijk. Men kan nimmer verwachten dat totaal aan het ik vreemde details gegevens en eigenschappen zonder meer en foutloos, in dit ik worde geprojecteerd. In het ik zal het steeds ontstaan, een samenvoeging van in het ik reeds berustende beelden.

Ofschoon okkulte waarden wel degelijk in de realiteit merkbaar kunnen worden, zullen zij niet zijn, tenzij men de redelijkheid, de ogenblikkelijke werkelijkheid, voor een ogenblik vergeet.

Het volgende punt is eigenlijk geen occultisme meer, maar staat er toch mee in verband. We hebben al heel vaak gesproken over het geloof. Geloof aan God en alle dingen zijn mogelijk. Ja, maar een geloof is niet alleen maar de aanvaarding vanuit het bewustzijn. U kunt wel geloven dat U zo dadelijk hier naar huis kunt zweven, maar innerlijk gelooft U het niet, er is een terughouding. Wanneer wij dus spreken over een geloof moeten we eerst definiëren wat het in deze sinnen, binnen het occultisme, moet zijn. Een zekerheid in het ik waaraan het zich, op geen enkel moment, tijdens het gebruik ervan onttrekt, waarin het zichzelf en zijn eigen belangrijkheid niet projekteert. Het moet eenvoudig een volledige aanvaarding zijn. En dan geldt:

1. Wanneer ik een geloof bezit dat volledig is, zal ik handelen volgens de waarden van dit geloof, alsof zij normaal deel van de algemeen geldende werkelijkheid zouden zijn.
2. Wanneer ik een bercep doe op dit geloof en handel volgens dit geloof, zal niet slechts voor mijzelf, maar voor alle krachten waarmee ik harmonisch kan zijn, het gestelde waar maken. De feitelijke waarheid van het geloof is dus niet belangrijk, wel de volledige aanvaarding ervan.
3. Wanneer ik probeer om mijn geloof voor mijzelf aan te vullen of te verklaren, gaat de waarde ervan volledig teloor, zover het de occulte werkingen eruit betreft.
4. Waar ik geloof, schep ik door dit geloof een stimulans, die voor mijn ik inhoud:
  - a) een volledige gerichtheid met volledig vertrouwen
  - b) een harmonie met alle krachten die overeenstemming kunnen vertonen met datgene wat ik ben, of wat ik op dat moment projekteer en
  - c) een ontvangen van krachten van elke sfeer en waarde die binnen mijn geloof passen en die vanuit mijn geloof geprojecteerd kunnen worden.

Samengevat: De mens is dus door dit geloof + zijn ageren, zijn handelen, volgens het geloof, een accu geworden, een accumulator van de krachten die met dit geloof harmonisch zijn. Is voor hem de mogelijkheid aanwezig om bewust, hier komt dus de rede wel in het geding, een uiting te vinden die met het geloof volledig strookt, dan zal de volledige ontlading van de in het ik aanwezige krachten eveneens tot de mogelijkheden behoren. Zij zullen dan volgens het bewustzijn van de mens gericht kunnen zijn en zij zullen door deze gerichtheid, resultaten kunnen verwekken passend binnen de redelijke wil en geloofsaanvaarding van de mens.

We hebben nu het geloof ingevoegd in het occultisme. Dan zeg ik: Geloof is de kracht waardoor, hetgeen occultisme wordt genoemd, ook door de minder bewuste en wel met een vaak zeer grote intensiteit op zijn eigen wereld kenbaar kan worden gemaakt. Anders gezegd: Geloof heeft resultaten mits, zij het niet bewust, aan de eisen die in onze verhandeling over het occultisme zoëven gesteld voldaan wordt.

Daarmee heb je eigenlijk de kern van de zaak te pakken. Het bewustzijn is voor ons een middel om resultaten juist te bepalen, sneller en meer bewust te verkrijgen. Het geloof is voor ons echter de kracht die we nodig hebben waar onze eigen vermogens tekort schieten. Wij kunnen verder zeggen, dat de mens zijn eigen kracht maar één keer kan gebruiken, dan wordt hij moe, dan heeft hij tekort. Hij kan echter de krachten die hij, door zijn harmonie uit het hogere verwerft, opsparen hij kan dus een reserve van krachten in zichzelf opbouwen en zal dus tot een afgifte van krachten kunnen komen, die aanmerkelijk veel groter is dan normaal verwacht zou kunnen worden. Verder zijn dit krachten die niet zijn eigene zijn, de vermoeidheidsfactor zal dus minder worden, het herstel van de vermoeidheid zal sneller kunnen optreden.

Konklusie: Het heeft weinig zin om iets te willen geloven. Iets wat je wilt geloven, is zeker vanuit occult standpunt, waardevol. Al wat je gelooft moet je echter ook beschouwen als iets wat op je eigen wereld volledig geldt. Je mag nooit proberen om tussen de verschijnselen rond je en je geloof, ergens een brug te bouwen. Je moet eenvoudig aannemen dat dezelfde waarden werken. Het geloof is dan het perfecte middel om resultaten te bereiken op eigen wereld, maar wij zullen daarbij ons niet op onszelf moeten of kunnen richten, omdat het geloof op onszelf gericht, voor ons de onmogelijkheid schept grotere krachten en grotere harmoniën te bereiken dan ook langs redelijke weg mogelijk zouden zijn.

Wanneer U dus voelt voor occultisme, onverschillig in welke vorm, dan moet U dat maar eens gaan bekijken als iets wat eigenlijk heel eenvoudig is, dat U moeilijker maakt, door uw proberen om een resultaat af te dwingen, door de pogingen om een bepaald iets op een juist bepaalde manier te laten gebeuren. U kunt betere resultaten bereiken door niet te gaan vragen doe ik het of doet een ander het. Dat kunt U later wel doen, maar door eenvoudig een gang van zaken te laten voortgaan, de initiatieven eenvoudig verder te laten gaan, totdat zij een afgerond geheel vormt.